

høj Grad sigtssvarende, at Lovens Gyldighed nu foreslaas forlænget til 1. April 1921. Om netop dette Tidspunkt er det rette, kan naturligvis være Genstand for nærmere Drøftelse og vil sikkert blive Genstand for nærmere Overvejelse i Udvalget. Men naar Venstres Ordfører (Slebsager) ud fra den Tankegang, der prægede hans Tale, at Loven skulde have et midlertidigt Præg, rejste Indvendinger imod at udstrække Lovens Gyldighed over et Tidsrum af henved 3 Aar, forekommer det mig, at den Argumentation, han brugte, egentlig pegede lige i modsat Retning af de Anskuelser, han gjorde gældende. Han fremhævede, at det vilde være uheldigt, naar der for hyppigt fandt Revisioner Sted; thi naar Ejeren havde det hængende over Hovedet, at en Revision maaske kunde finde Sted efter kort Tids Forløb, vilde der ingen Tryghed blive i Forholdene, og saa turde Ejeren ikke indlade sig paa noget, navnlig ikke paa Byggeri, fordi han ikke kunde vide, hvad der vilde komme ud af den Revision, som forestod. Men det forekommer mig, at et Ræsonnement af den Art netop maa føre til, at man ikke ønsker, at der finder Revision Sted med altfor kort Mellemrum. Nu er der vistnok ingen, der kan være i Tvivl om, at de ekstraordinære Forhold, som nu hersker paa Boligomraadet, ganske sikkert ikke vil være ophørt efter 3 Aars Forløb; men naar det er Tilfældet, synes det mig aldeles givet og klart, at det, som jeg før fremhævede, maa være lige saa vel i Ejeren som i Lejerens Interesse, at Revisionerne ikke sker med for korte Mellemrum. Man maa fra begge Sider ønske, at der kan komme en vis Ro og derigennem en vis Tryghed i Husleje forholdene ved, at den Ordning, som nu forhaabentlig vil blive gennemført inden den 1. August, ikke i den Grad bærer Midlertidighedens Præg, at man maa ændre paa den efter kortere Tids Forløb, selv om man er fuldkommen paa det rene med, at de ekstraordinære Forhold stadig vedvarer.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling.

Asger Karstensen: Det foreliggende Forslag er jo en Fortsættelse af en Lovgivning, som vi nu har kendt i en Aarrække, og som drejer sig om at regulere Priserne paa Lejligheder paa et Tidspunkt, hvor man formentlig fra alle Sider maa erkende, at det er rimeligt at foretage en saadan Regulering. Fra første Færd, da

Huslejelovgivningen tog sin Begyndelse, var jeg da ogsaa en Tilhænger af, at man greb ind her og sørgede for en Regulering paa samme Maade, som det offentlige paa mange andre Omraader har maattet gribe ind og regulere. Derfor har jeg ikke ment, at selve den Protest, der har lydt fra Husejerorganisationerne mod en Lovgivning paa dette Omraade, har været berettiget. Man maa erkende, at i vanskelige Tider som de nuværende er det nødvendigt, at der finder Reguleringer Sted, og de Ubehageligheder, som rammer Husværterne paa samme Maade, som de rammer andre Stænder; maa de finde sig i, ligesom de øvrige Stænder maa finde sig deri. Men dermed er Spørgsmaalet ikke udtømt. Det er et meget vanskeligt Spørgsmaal, som griber meget betydeligt ind paa en lang Række Omraader. Det kan ikke nægtes, at der ogsaa er en Ret for Husværterne, og en Lovgivning bør ikke indrettes paa en saadan Maade, at disse kommer til at staa ret retsløse i deres Forhold. En Tendens i denne Henseende er der imidlertid at spore, og den næres gennem en ikke ringe Paavirkning af den offentlige Mening, som fra begge Sider fremmes i Pressen og paa anden Maade. Vi kender allesammen Billedet af den fede og gridske Husvært paa den ene Side og den meget afmagrede Lejer paa den anden Side. Forholdet mellem det grumme Rovdyr og det fromme Lam. Jeg har nu efter mine Erfaringer ikke den Opfattelse, at man er i Stand til at dele de to Parter paa denne Maade. Jeg har tværtimod den Opfattelse, at der sikkert er Fejl paa begge Sider, at der er brodne Kar indenfor begge Lejre. En af Bestemmelserne i denne Lov, nemlig Bestemmelsen om at regulere Prisen paa Fremleje af Lejlighederne, er jo et stærkt Vidnesbyrd om, at man fra Lovgivningsmagtens Side erkender, at der blandt de Lejere, der lejer deres Værelser ud, ogsaa er en Række Personer, som tager for haardt paa dem, de lejer deres Værelser ud til. Det er derfor ganske naturligt at understrege, at der er vanskelige Forhold til Stede paa begge Sider, at der er Mangler til Stede paa begge Sider. En Lovgivning, der griber ind i dette Forhold, bør derfor ikke være altfor ensidig præget.

Det, som denne Lovgivning tilstræber, er at skabe en Regulering af Priserne, altsammen under Hensyn til, hvad der vilde være gældende under normale Forhold. Der staa da i § 6, at man skal regne med, hvad der vilde være rimelig Leje under normale Forhold med Tillæg for